Becker Róbert versei

Hogy hazám vajon van-e?!

Ich habe dir gemalt
eine Blume, ein Haus
Doch nenn ich es
„virág és ház"
Was also hab ich dir gemahlt?
Einem regenbogen blickte ich nach:
„Igen! Egy szivárvány!"
Sagte ich froh.
Was aber hat mich erfreut?
Meine Geliebte!
Still knie ich mich vor dir hin,
kedvesem;
auf deinem Schuh klebt
Staub meiner Heimat –
„hazám pora" seufze ich,
und ach wie egal,
woher du kommst…

Ob ich eine Heimat habe?!

Rajzoltam neked
egy virágot, egy házat.
De azt mondom rá
„Blume und Haus"
Mit rajzoltam hát neked,
Szivárványt láttam:
„Ja! Ein Regenbogen!"
mondtam, s örültem.
De minek?
Kedvesem!
Csendesen lábaidhoz térdepelek,
meine Geliebte;
cipőcskéden hazám pora –
Staub meiner Heimat – sóhajtom,
és jaj de mindegy,
honnan jöttél…

Időtanya

nincstelen napom
nem üzen csöndet
se pirkadó neszt
perceit gyűjti
lefutott szemenként
órák gombolyagára

nincstelen napom
ha felkapom
rendre álljon
havak ezredében
glédájában az évek
hírnöke semmiségnek

nincstelen napom
egyszer még hátrahagyom
kullogó végen feszülő égen
mikor a magány időtlen
nyomába lépve
magam is elmegyek

Beborul

vattacukor még a felleg
török méz szántók felett
ujjbegynyi pocsolyán
napszirmú pipacshad

békalucskos tóvizen
Krisztuskirály buzogány
dohogva bókol
kékbejátszó szél alatt

Szép emlék

nagyanyám néma angyal
mosolya kertünk gallyára akad
kandallós telek hintaszéken
elmálló albumokról olvassa le
szelíd ujjaival a port
pihen pihen pihen
nyugossza Isten békiben

Becker Róbert Fordított világ/Verkehrte Welt című kétnyelvű verseskötete 2014-ben jelent meg Budapesten, a Fővárosi Német Önkormányzat kiadásában